

MARINA ALMAȘAN
CINE SUNT...
1992

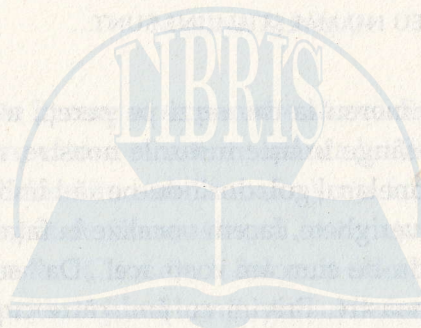
MARINA ALMAȘAN

NICI
EU*
NU MAI
STIU
CINE SUNT...

GRUPUL EDITORIAL CORINT

CUPRINS

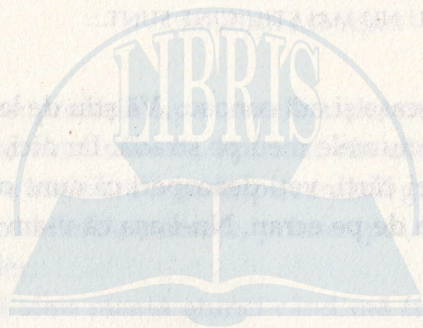
Marina Almășan, tandră și furioasă.....	7
Marina, despre bărbați.....	9
Ce caut eu aici?.....	11
Cuvânt-înainte.....	13
1. Privirea flămândă a bărbaților.....	17
2. Zâmbet sau rânet?.....	21
3. Când soțul vine acasă cu flori.....	25
4. „Urâtele” îmbătrânesc mai simplu.....	29
5. Războaiele Actualelor cu Fostele.....	33
6. Deșteptelor, faceți, vă rog, pe proastele!.....	37
7. Bărbatul-papagal.....	41
8. Să nu mergi de-a-n boulea.....	45
9. Proastele care stau lângă bărbați pe care nu-i iubesc.....	49
10. Curtezanii... însurați.....	53
11. Unde greșim noi, femeile?.....	57
12. Fix cu 19 ani în urmă.....	61
13. Căsnicie bolnavă, fără leac.....	65
14. Arome, miresme și putori.....	69
15. Oameni cu două fețe.....	73
16. Ea da, el nu. Sau invers.....	77
17. Netrebnicul și ticălosul.....	81

18. PIN-uri, coduri și parole	85
19. Atâta „trebuie”, că nu mai e loc de fericire.....	89
20. O speli... și e ca nouă!	93
21. Pițipoance.....	97
22. Vârsta la care femeile nu mai au nevoie... de bărbați	101
23. Femei de 10, oare nu cumva bărbații preferă „femeile de 5”?.	105
24. Otrava din femeile geloase	107
25. Bărbații golurilor noastre.....	111
26. Ce face dragostea din tine!	115
27. Prețul succesului	119
28. Responsabil cu veștile proaste	123
29. Tatăl meu	127
30. Vitrina cu bărbați fatali.	131
31. Orice picior în fund.....	135
32. Tehnici de seducție	139
33. Scrisoarea lui Socaciu junior către cel senior	143
34. Compromisuri	147
35. Ba se poate !	151
36. În ochii oamenilor.....	155
37. Să nu uiți de unde ai plecat	159
38. Ce poze nu mai vreau să văd în ziare	163
39. Nemulțumiților li se ia darul.	167
40. De ce ne iubim copiii?	171
41. Ofensiva graselor	175
42. Atenție! Bărbat însurat!	179
43. Ca să trăiești 100 de ani !	183
44. Unde sunt scrisorile de altădată?.....	187
45. Carnețelul cu rețete.	191
46. Extensii, gene fase și silicoane.	195
47. Vechituri.....	199
48. Iubitetele din porturi	203
49. Sfertul academic	207
50. „Îmi pare atât de rău că am divorțat...”	211

51. Drumul către glorie trece prin... decolteu!	215
52. Te iubesc, javră!	219
53. Buchetul din parbriz.	223
54. La naiba cu dragostea, dacă vrei să prinzi suta!..	227
55. Agenda maronie	231
56. Îndrumar pentru mamele care vor să-și vadă fiicele asistente TV	235
57. Te rog să mă ierți!	239
58. Despre dragostea cea veșnică	243
59. Lacrimile mele	247
60. Fantomele trecutului.	251
61. <i>Sic transit gloria mundi</i>	255
62. Cum m-am folosit de telespectatorii mei.	259
63. Căsătoria — un mare... rahat?	263
64. Te rog să nu mă naști!	267
65. Femeile-preș.	271
66. Poți foarte bine fără el!	275
67. Pentru echilibru: Bărbații-preș	279
68. „În genunchi mă-ntorc la tine!”/ „Nici pe brânci nu te primesc!”	283
69. Lucruri despre care mamele noastre nu ne-au vorbit niciodată.	287
70. Mutilări, ca să ții bărbatul lângă tine	293
71. De ce naiba vă iubiți mai mult amantele decât nevestele?	297
72. E atât de ușor să mă pierzi, iubitul!	301
73. La naiba cu bărbații! Putem și fără ei!	305
74. Amorezată ca o găscă	309
75. Scrisoare deschisă către Victor al meu, proaspăt student	313
76. De ce am devenit mai proastă	317
77. Eu nu te judec că m-ai părăsit.....	321
78. De ce bărbații ne iau de fraiere?	325
79. Noi, femeile, veșnic nemulțumite.....	327

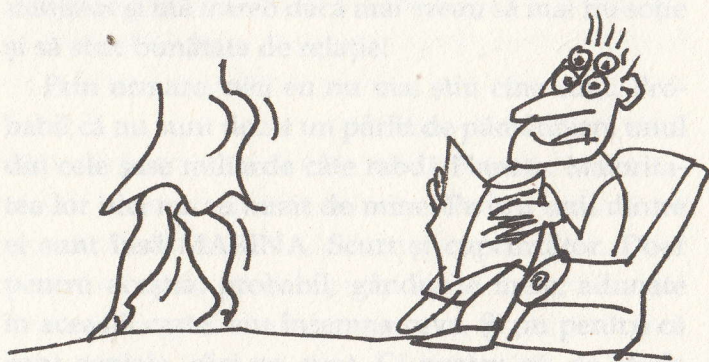

1 PRIVIREA FLĂMÂNDĂ A BĂRBAȚILOR

Mă amuză nespus să analizez felul în care ne privesc bărbații. La propriu. Nu cum ne evaluează calitățile: inteligență, tenacitate, simțul umorului, capacitatea de a ne descurca în situații-limită, dragoste, tandrețe și altele asemenea lor, greu de deslușit, e-adevărat, la o primă vedere. Ci cum ne privesc la modul concret: cu cei doi ochi (sau patru, după caz) cu care i-a înzestrat Mama Natură.

Indiferent de ipostaza în care îi surprinde apariția unei femei la orizont, bărbații se vor opri instantaneu din activitatea lor. Indiferent de ceea ce fac: butonează telefonul mobil, sparg lemne, freacă dușumele, lucrează la calculator sau taie frunză la câini. Atenția le este atrasă fie de tovarășul de alături („Ia uite-o, bă, pe asta!”), fie de fâlfâirea de vânt pe care o naște deplasarea unui corp solid în spațiu, de parfumul lăsat în urma femeii, de clinchetul glăsciorului său sau de țăcănitul tocurilor pe asfalt. Bărbații

își abandonează în mod automat activitatea și... privesc! Încotro?!? Nu voi spune ceva nou dacă voi menționa, pe primul loc, posteriorul femeii. Indiferent de vârsta privitorului, de numărul de clase absolvite, de gabarit, pensie sau salariu, toți privesc, ca atrași de un magnet nevăzut, spre fundul femeilor. Caută conturul ascuns al feselor, constată linia fățișă, discretă sau invizibilă a chilotului, după care mintea o ia, cu siguranță, razna către scenariii fierbinți, în care rochiile zboară cât colo, deschizând larg ferestrele către Lumea ascunsă a Plăcerilor. Totul durează o fracțiune de secundă însă. Iar după ce mintea revine la locul ei, privirea alunecă spre următorul obiectiv: picioarele. Cât de lungi sunt, cât de drepte, cât de generoasă e minijupa, cât de frumos subliniază tocul înalt linia gambei. De fapt, picioarele în sine nu interesează câtuși de puțin, ci mai degrabă perspectiva dării lor în lături. Și din nou mintea sprintară a bărbaților o pornește hai-hui, pe meandrele imaginației bolnave, de care cu toții suferă, ca loviți de o pandemie universală.

Dacă femeia vine cu fața, nelăsând să i se vadă doar spatele, ochii hulpavi ai bărbatului își îngăduie un city-break în decolteu. Cu cât mai generos (decolteul, nu city-break-ul!), cu atât mai intense nădușelile și exercițiile de imaginație. Un sutien cu sfârcurile la vedere sau, și mai bine, absența lui sunt în măsură să facă să freamăte chiar și un exponat din muzeele doamnei Tussaud. Doar că în acel caz, ceara se va

topi și va deveni fluidă, pe când în cazul nostru nu există decât elemente care se întăresc.

După ce sunt epuizate aceste obiective strategice care alcătuiesc incitantul Top 3 al căscatului de gură masculin, urmează, de-a valma, celelalte „puncte de atracție”: buzele siliconate, părul platinat, tenul perpelit la solar, unghiile colorate în toate culorile curcubeului, năsucul în vânt. Puțini privesc ochii, puțini sunt interesați să se reflecte în această oglindă a sufletului unei femei...

În momentul în care distanța dintre trecătoare și privitor devine optimă, cel de-al doilea are grijă ca prima să audă, de la caz la caz, oftatul lui prelung, fluieratul admirativ sau câte-o adresare mai bădărană, toate în consens cu gradul de educație. Orice sunet venit din direcția sus-menționată este în măsură să gâdile orgoliul femeii, chiar dacă ea nu recunoaște; în consecință, de la caz la caz, chiar dacă în interiorul său ea va fi măgulită, la exterior va părea cel mai ades oripilată. Atunci când rezultatul scanării, cu coada ochiului, a emițătorului de sunete îi este pe plac, femeia se va opri, eventual, din drum. Sub diverse pretexte: fie că își caută ceva în poșetă, fie privește într-o vitrină, fie devine brusc interesată de un SMS imaginar de pe mobil. Din acest moment, considerat a fi o excepție destul de rară, se pot dezvolta deja alte capitole.

Privirea unui bărbat „amuțește”, de regulă, odată cu ieșirea „victimei” din raza vizuală a privitorului. Înghițind în sec, martor tăcut al naufragiului

propriilor iluzii, bărbatul se reîntoarce la activitatea lui anterioară, lăsând însă mintea să-i mai zburde oleacă spre „bucățica” pe care tocmai a ratat-o. Dar nu prea mult, pentru că, nu-i așa, la orizont apare o altă „bucățică”, iar privirea lui, a masculului feroce sau nu, e din nou flămândă.

2

ZÂMBET SAU RÂNJET?

Urăsc încruntații. În consecință, iubesc oamenii care știu să-ți dăruiască zâmbetul lor. Oamenii deschiși, veseli, optimiști. Oamenii care zâmbesc. Care-ți împrumută starea lor de bine, care te fac să uiți de necazuri, să vezi mereu jumătățile pline ale paharelor și să aștepți cu încredere venirea soarelui pe ulița ta.

Dar pentru că trăim într-o lume a clasificărilor, aflați că și zâmbetele astea pot fi împărțite în mai multe categorii. Există, în primul rând, zâmbetul acela sincer. I se spune „zâmbet din toată inima”, chiar dacă, anatomic vorbind, e „zâmbet din toată gura”! Autorul lui este un om deschis, care știe să se bucure de viață și care-și dorește să-i contamineze și pe cei din jur cu bucuria sa. Chiar, ce frumos sună: „m-am contaminat cu un zâmbet”. Sau „epidemie de zâmbete”! Zău că nu simt nevoia unui vaccin, în acest caz! Contaminare plăcută!